

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1966 r.

Nr 16

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 91 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 marca 1966 r. w sprawie ramowych wytycznych do przeprowadzania analiz rocznej działalności zjednoczeń budownictwa 177
- 92 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 marca 1966 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego . . . 177
- 93 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 30 marca 1966 r. w sprawie norm ubytków naturalnych mięsa wieprzowego w półtuszach zdekompletowanych podczas chłodzenia oraz przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów 179

91

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 marca 1966 r.

w sprawie ramowych wytycznych do przeprowadzania analiz rocznej działalności zjednoczeń budownictwa.

Na podstawie § 24 i § 52 uchwały nr 261 Rady Ministrów z dnia 12 października 1965 r. w sprawie przeprowadzania analiz ekonomicznych w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr 59, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się w zjednoczeniach budownictwa podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ramowe wytyczne do przeprowadzania analiz rocznej działalności zjednoczeń budownictwa.

2. Ramowe wytyczne, o których mowa w ust. 1, stanowią odrębne wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. S. Pietrusiewicz

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 marca 1966 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96 i z 1966 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich

uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych, określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma charakter niepowtarzalny.

3. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

4. Przepisy zarządzenia, w których jest mowa o artykułach nietypowych, odnoszą się również do nietypowych usług (robót) przemysłowych.

§ 2. 1. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Uzgodnione ceny artykułów, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu:

- 1) jeżeli wartość zamówienia wynosi od 100.000 zł do 500.000 zł — przez dyrektora zjednoczenia wiodącego,
- 2) jeżeli wartość zamówienia przewyższa 500.000 zł — przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcę i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany w danym zakładzie.

4. Jeśli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego należy rozumieć produkcję artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym w danym zakładzie jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 4. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji nietypowej przewyższa zysk określony w kalkulacji (§ 3) więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy. Rozliczenia z zysku nieprawidłowego regulują odrębne przepisy.

§ 5. 1. Jeżeli artykuł nietypowy różni się od artykułu typowego, objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę lub na który ustalona została cena przez organ właściwy dla wykonawcy, tylko zmianami w wykonaniu lub wyposażeniu, podstawą do uzgodnienia ceny jest nie kalkulacja kosztu produkcji artykułu nietypowego, lecz cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian, z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiąganej na artykule typowym.

2. Przepisy § 3 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W wyjątkowych wypadkach (np. przy nietypowych skomplikowanych remontach i produkcji skomplikowanych maszyn i urządzeń), jeżeli w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza jedynie kalkulację orientacyjną, na podstawie której uzgadniana jest wysokość limitu ceny artykułu nietypowego.

2. Jeżeli określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny, za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 7. 1. Kalkulację artykułu nietypowego wykonawca przysyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 8. 1. Uzgodnienie ceny następuje przez pisemne potwierdzenie przez zamawiającego kalkulacji opracowanej przez wykonawcę w ciągu 7 dni od daty jej otrzymania.

2. W ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji zamawiający może zgłosić na piśmie zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia na piśmie zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny lub o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

§ 9. 1. W razie nieuzgodnienia ceny między wykonawcą a zamawiającym, podlegającymi Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, cenę ustalają:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł — dyrektor zjednoczenia, któremu podlega wykonawca, w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia, któremu podlega zamawiający,
- 2) jeżeli wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł — Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. W razie nieuzgodnienia ceny między wykonawcą — przedsiębiorstwem podległym Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego a zamawiającym — przedsiębiorstwem należącym do innego resortu, wykonawca równocześnie z powiadomieniem zamawiającego o nieuzgodnieniu ceny (§ 8 ust. 3) zawiadamia o tym:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł — zjednoczenie wiodące,
- 2) jeżeli wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł — Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego za pośrednictwem zjednoczenia, któremu podlega wykonawca.

3. Zawiadomienie wykonawcy jest równoznaczne z wnioskiem o ustalenie ceny, w związku z czym do zawiadomienia powinny być dołączone wszystkie materiały dotyczące proponowanej ceny.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, cenę ustalają:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł — dyrektor zjednoczenia wiodącego w porozumieniu ze zjednoczeniem, któremu podlega zamawiający,
- 2) jeżeli wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł — Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego.

§ 10. Jeżeli porozumienie co do ustalenia ceny nie zostanie osiągnięte, cenę ustala Państwowa Komisja Cen, z tym że w razie gdy wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł (§ 9 ust. 4 pkt 1), wniosek o ustalenie ceny powinien być skierowany do Państwowej Komisji Cen za pośrednictwem Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, a gdy wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł (§ 9 ust. 4 pkt 2), wniosek kieruje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 22 października 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i usługi nietypowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i świadczono-

ne w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1954 r. Nr 107, poz. 1425 i z 1956 r. Nr 103, poz. 1193).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

93

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 30 marca 1966 r.

w sprawie norm ubytków naturalnych mięsa wieprzowego w półtuszach zdekompletowanych podczas chłodzenia oraz przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1963 r. w sprawie norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 89, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy chłodzeniu oraz przechowywaniu w magazynach i wydawaniu z magazynów mięsa wieprzowego w półtuszach zdekompletowanych stosuje się normy ubytków naturalnych, zawarte w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1966 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: F. Pisula

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 30 marca 1966 r. (poz. 93).

NORMY UBYTKÓW NATURALNYCH MIĘSA WIEPRZOWEGO W PÓLTUSZACH ZDEKOMPLETOWANYCH PODCZAS CHŁODZENIA ORAZ PRZECHEWYWANIA W MAGAZYNACH I WYDAWANIA Z MAGAZYNÓW

§ 1. Przedmiotem normy są ubytki naturalne powstałe podczas chłodzenia oraz przechowywania i wydawania mięsa wieprzowego luzem w półtuszach zdekompletowanych.

§ 2. 1. Ubytek naturalny jest to ilość wyparowanej wody z mięsa podczas chłodzenia i przechowywania oraz straty powstałe wskutek czynności manipulacyjnych.

2. Normy ubytków naturalnych uwzględniają stopień zdekompletowania i stan termiczny półtuszy w momencie przekazywania do magazynów, klasy mięsa oraz warunki i okresy przechowywania.

§ 3. Jakość i warunki, jakim powinno odpowiadać mięso przyjęte do magazynów, określa norma BN-64/8011-08 „Półtusze wieprzowe zdekompletowane”.

§ 4. Przy stosowaniu norm ubytków naturalnych rozróżnia się następujące rodzaje półtuszy:

- 1) półtusze wieprzowe bez szynki,
- 2) półtusze wieprzowe o minimalnym stopniu zdekompletowania (bez nóg, bez głów i nóg przednich, bez głów, nóg przednich i ogonów),
- 3) półtusze wieprzowe o większym stopniu zdekompletowania (wszystkie pozostałe rodzaje półtuszy, z wyjątkiem półtuszy wymienionych w pkt 1 i 2).

§ 5. 1. Wielkość ubytków naturalnych w procentach w stosunku do ciężaru mięsa wystudzonego określają tabele 1 i 2, a w stosunku do ciężaru mięsa wychłodzonego tabele 3, 4 i 5.

2. Za ciężar mięsa przyjmuje się ciężar ustalony przy przyjęciu do magazynu.

§ 6. Ustalone wielkości ubytków naturalnych podane w tabelach 1—5 są wielkościami maksymalnymi.

§ 7. 1. Podane w tabelach normy ubytków naturalnych odnoszą się do mięsa w półtuszach zdekompletowanych, przechowywanych w magazynach chłodzonych w okresie letnim i zimowym oraz w magazynach nie chłodzonych w okresie zimowym.

2. Za okres letni przyjmuje się okres od 1 kwietnia do 31 października, a za okres zimowy — okres od 1 listopada do 31 marca.

§ 8. 1. Ubytki naturalne mięsa wieprzowego wystudzonego w półtuszach zdekompletowanych (bez szynki) podczas

chłodzenia oraz przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów należy rozliczać stosując normy podane w tabeli 1. Normy te mogą stosować zakłady, które nie posiadają wychładzalni, a dekompletację przeprowadzają w ciągu kilku godzin po uboju, nie mniej niż 6 godzin. Odcięcie szynki od półtuszy w stanie wystudzonego powinno być odpowiednio udokumentowane.

2. Ubytki naturalne mięsa wieprzowego wystudzonego w półtuszach o minimalnym stopniu zdekompletowania podczas chłodzenia oraz przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów należy rozliczać stosując normy podane w tabeli 2.

§ 9. 1. Ubytki naturalne mięsa wieprzowego wychłodzonego w półtuszach zdekompletowanych (bez szynki) podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów należy rozliczać stosując normy podane w tabeli 3.

2. Ubytki naturalne mięsa wieprzowego wychłodzonego w półtuszach o minimalnym stopniu zdekompletowania podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów należy rozliczać stosując normy podane w tabeli 4.

3. Ubytki naturalne mięsa wieprzowego wychłodzonego w półtuszach o większym stopniu zdekompletowania podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynu należy rozliczać stosując normy podane w tabeli 5. Przyjmuje się zasadę, że półtusze o większym stopniu zdekompletowania występują tylko w stanie wychłodzonego.

§ 10. W razie uzasadnionej konieczności przechowywania mięsa w magazynach nie chłodzonych w okresie letnim normy ubytków naturalnych podwyższa się przez dodanie 0,20% do norm podanych w procentach w poszczególnych tabelach.

§ 11. Rozliczeń ubytków naturalnych dokonuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami o inwentaryzacji i spisywaniu niedoborów.

§ 12. W razie powstania ubytków naturalnych nie ujętych niniejszymi normami, ubytki rozliczać należy w trybie przewidzianym dla rozliczeń ubytków nadzwyczajnych.

§ 13. Szczegółowe normy ubytków naturalnych określają tabele 1—5.